

УДК 347.73

ГЕНЕЗИС ВИНИКНЕННЯ БАНКІВСЬКОГО ГАРАНТІЙНОГО ФОНДУ В ПОЛЬЩІ

Р. Сура

*Люблінський Католицький університет імені Іоанна Павла II
Алеє Рацлавіцке, 14, 20-950 Люблін, Польща*

Досліджено принципи функціонування системи гарантування банківських депозитів в Польщі. Банківський Гарантійний Фонд є важливою частиною мережі фінансової безпеки, створеної відповідно до загальноєвропейських тенденцій. Значну увагу в дослідженні приділено аналізу повноважень та порядку формування органів Банківського Гарантійного Фонду.

Ключові слова: Банківський Гарантійний Фонд, депозит, банк, вкладник.

У Європі, особливо в Польщі за останні десятиліття, по-різному ставились до питання захисту грошового вкладу /депозиту/ в банках. Указом про банківську реформу від 25 жовтня 1948 р. [1] створено Загальну Ощадну Касу, завданням якої був збір грошових заощаджень населення, і для її зобов'язань за депозитами відповідальність несли держава. Відтоді чинним правом було те, що державна казна без обмежень несе відповідальність щодо розміру за вклади (депозити) [2, с. 430].

З часом принцип відповідальності державної казни пройшов зміни, внесені декретом з 1948 р. Отож Закон про банки від 26 лютого 1982 р. [3] припускає відповідальність державної казни за зобов'язання державних банків за депозитами та вкладками фізичних осіб. Цілком аналогічно це питання регулював закон від 31 січня 1989 р. – Закону про банки [4]. А саме, підтримував відповідальність держави за зобов'язання, що стосуються депозитів, нагромаджених у державних або інших банках, які були включені до цього захисту до набуття чинності закону.

Однак у зв'язку зі створенням і розвитком дворівневого банківського сектора було зазначено, що багато новостворених приватних банків, які в світлі наявних рішень не підлягали ніякій гарантії, мали на ринку складнішу ситуацію. Це зумовило проблему конкурентоспроможності. Банки, що мали гарантію з боку держави, були привілейовані порівняно з іншими банками [5, с. 10].

На зламі 1990/1991 паралельно з прогресивними системними змінами, настала значна економічна криза, що призвела до зниження валового внутрішнього виробництва близько до 20%. Тоді дуже багато суб'єктів, що вели господарську діяльність втратило рентабельність, а в кінцевому підсумку кредитоспроможність. Врешті-решт підприємці масово перестали платити свої кредитні зобов'язання, внаслідок чого мали місце вельми показні крахи комерційних банків.

Переплетення зазначених вище обставин та загальноєвропейські тенденції свідчать про необхідність створення загальної системи гарантії депозитів, яка буде витривала на економічні кризи та що буде протидіяти кризі в банківському секторі. Система, в центрі якої була б державна установа, яка займалася б захистом депозитів фізичних і юридичних осіб. Але перш, ніж було встановлено гарантію депозитів у існуючому вигляді, було вирішено ввести свого роду попередні гарантії. Парламент у резолюції про основи грошової політики [6, ст. 133] уповноважив, поки проголосить відповідне законодавство, Польський Національний Банк, щоб гарантував депозити фізичних осіб у 100% розміром до 1

тисяча ECU¹ і у 90% до 3 тисяч ECU [7, с. 151]. Попередні гарантії, однак, не могли зобов'язувати занадто довго з огляду на прогресуючу кризу банківської системи [8, с. 4].

1. Створення Банківського Гарантійного Фонду

Нинішню форму польської системи гарантування вкладів (депозитів) створює закон від 14 грудня 1994 р. про Банківський Гарантійний Фонд (БГФ) (далі – Закон про БГФ) [9], який набув чинності 17 лютого 1995 р. Фонд як окрема установа почав працювати в квітні 1995 р. разом із конституцією його органів, тобто Радою Фонду та Управлінням Фонду. Це означає, що після набуття чинності рекомендації Директиви 94/19/ВЕ про систему гарантій банківських депозитів [10], більшою частиною були впроваджені в польську правову систему.

Основними завданнями Банківського Гарантійного Фонду є: давати гарантії на грошові засоби, що є в банках, за рахунок охоплення обов'язковою системою гарантування, до межі, встановленої законом, з метою запобігання банкрутства банків шляхом надання фінансової допомоги у випадку загрози банкрутства, збір та аналіз інформації про банки охоплених гарантією.

Польська система гарантування вкладів була сформована на основі таких припушень і принципів [11, с. 74–76]: рівність суб'єктів системи гарантування у фінансуванні діяльності Банківського Гарантійного Фонду, а також користування з його діяльності по наданню допомоги або гарантій, пропорційність участі банків у фінансуванні системи гарантування на основі згромаджених коштів (ресурсів) до дня припинення діяльності, загальності та обов'язковості участі в системі банків і філій іноземних банків, які надають послуги на території Польщі², характер БГФ як *risk minimizer*; звільнення Банківського Гарантійного Фонду від сплати податку від юридичних осіб, збору коштів для інтвенції Банківського Гарантійного Фонду у змішаній системі, на фонд допомоги *ex ante*, а на фонд для захисту гарантованих коштів (ресурсів) *ex post*, декретного регулювання форм та загальних критеріїв для надання допомоги банкам, для надання допомоги банкам на умовах, вигідніших, ніж ринкові, свободу у визначенні загальних умов допомоги з боку Ради Фонду; невтручання в діяльність банків, якщо не користають з допомоги фонду; відокремленість системи гарантій вкладів та компенсації для інвесторів (Директива 97/9/ВЕ[12]).

Основний принцип гарантування вкладів припускає, що кожен вкладник може отримати у разі неплатоспроможності банку повернення своїх внесків у сумі, що була визначена у статуті. Закон про БГФ встановлює докладні правила для створення і функціонування системи обов'язкової та договірної гарантії грошових коштів, розміщених на рахунках у банках, а також види діяльності з метою надання допомоги банкам у надзвичайній ситуації втрати платоспроможності [13, с. 72].

Банківський Гарантійний Фонд є важливою частиною мережі фінансової безпеки *sensu largo* як сукупність установ та регуляція, що захищають підприємців і споживачів від втрат, спричинених неплатоспроможністю банків та інших фінансових посередників. У вузькому сенсі належить до банківської системи і до

¹ ECU – розрахункова одиниця європейської валютної системи, використовувана в роки 1979–1998, 1 січня 1999 р. замінена на євро в 1 ECU = 1 євро.

² З 1 травня 2004 р. депозити, покладені на кредитні установи в її закордонних філіях, охороняються відповідно до правил, прийнятих системою гарантій у рідній країні – в країні місцезнаходження.

принципів співробітництва між контрольними органами, фондами гарантування вкладів і Центральним банком [14, с. 215]. Головну роль у польській мережі фінансової безпеки відіграє: Польський Національний Банк (ПНБ) – центральний банк, який виступає в якості кредитора останньої інстанції, яку називають також аварійною підтримкою ліквідності; Комісія з Фінансового Нагляду (КзФН) – установа для нагляду за діяльністю банківського сектора, ринку капіталу, страхування та пенсійного забезпечення та електронних грошей, Банківський Гарантійний Фонд – що забезпечує захист депозитів фізичних і юридичних осіб, Міністерство фінансів – основний орган, який регулює фінансову систему.

Графічно, відносини співпраці та обміну інформацією між осередками мережі фінансового захисту може бути представлено так:

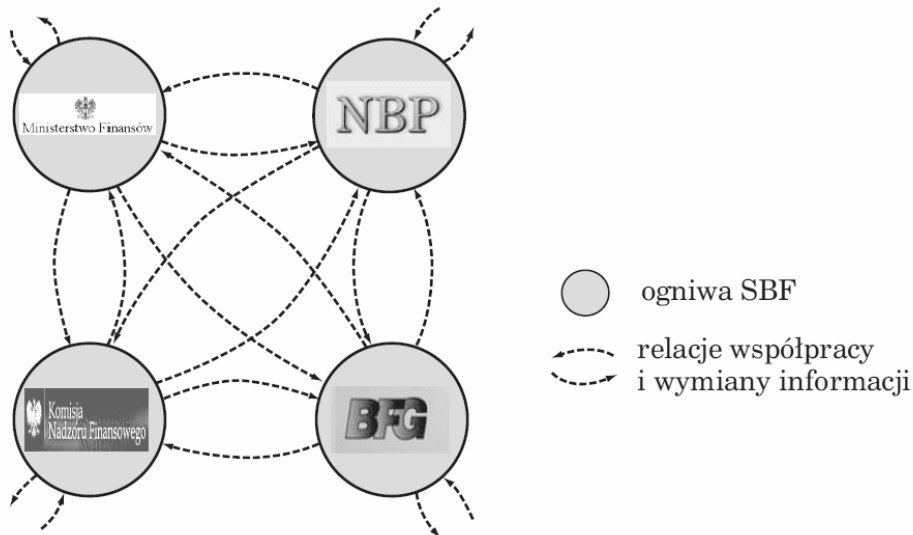

Рис. Органи БГФ відносини співпраці та обміну інформацією

2. Органи Банківського Гарантійного Фонду

Відповідно до Закону про Банківський Гарантійний Фонд органами фонду є: Рада Фонду і Управління Фонду. Управлінню призначено бути представником фонду та виконувати його завдання, пов'язане із здійсненням допомоги та гарантії. Рада визначає правила та процедури здійснення та нагляду за порадою.

Нагляд за діяльністю фонду належить Міністрові фінансів на основі критерію законності та дотримання статуту. Сфера спостереження відносно вузька і залишає свободу органам фонду: щодо оцінки економічної правомірності винесених рішень і доцільності надання фінансової допомоги [15, с. 37].

Закон про БГФ вводить заборону поєднувати функцію члена органу з функцією в органах суб'єктів, охоплених гарантією. Це належить і до виконання робіт для суб'єктів, охоплених гарантією. Регулювання такого роду має на меті усунення формальних зв'язків між органами БГФ а також органами учасників системи гарантування, які можуть призвести до конфлікту інтересів, наприклад, в наданні фінансової допомоги деяким банкам, розробки і здійснення політики в галузі контролю [16, с. 58].

Рада БГФ призначається строком на три роки і складається з голови і семи членів. Голову призначають і звільняють з посади Міністр фінансів після консультацій з головою Національного Банку Польщі і головою Комітету з Фінансового Нагляду (КзФН). Інші члени Ради Фонду, відповідно, призначаються і звільняються: Міністром фінансів – двох членів; президентом НБП – два члени, головою КзФН – один член, Асоціацією Польських Банків³ – двох членів. Однаково головою та членом БГФ може бути людина, яка дотримується умов:

- володіє повною дієздатністю;
- має вищу освіту;
- не була засуджена за умисний злочин чи вчинення податкового правопорушення;
- володіє знаннями та досвідом у банківській сфері (ст. 6 Закону про БГФ).

Згідно зі статутом [17] БГФ, призначення членів Ради Асоціацією Польських Банків здійснюється в умовах забезпечення представленості всього банківського сектора, з врахуванням структури, що стосується капіталу. Це означає, що представництво в раді мають найбільші комерційні банки та дрібні банки і кооперативні банки [18, с. 322].

Основне завдання БГФ – контроль і нагляд за операціями, а також: здійснення нагляду за діяльністю правління, прийняття бізнес-плану та фінансового плану, представлення Раді міністрів звіт про діяльність за попередній рік, представити Міністрові фінансів, голові КзФН і голові НБП квартальні звіти підприємства не пізніше, ніж через 40 днів від останнього дня календарного кварталу, за який був складений, приймання представленою раді фонду річного фінансового звіту та річного звіту з діяльності, затверджувати заяви Правління одержувати короткостроковий кредит в НБП в ситуації небезпеки фінансової стабільності і для покриття невідкладних потреб фонду, на прохання ради визначення розміру ставки обов'язкового щорічного внеску і фонду захисту гарантованих коштів (ФЗГК), визначення принципів та форми поворотної фінансової допомоги особам, що були охоплені системою гарантування, визначати принципи і форми захисту і домогтися повернення грошових сум, належних для БГФ, за поворотну фінансову допомогу, встановлення винагороди членів ради, представляти БГФ у його правових відносинах з членами Правління, зокрема, про призначення, призупинення та звільнення членів ради, прийняття положень, що визначають організацію роботи, правила і процедури роботи ради (ст. 7 Закону про БГФ).

За наглядовими повноваженнями Рада БГФ може:

- прийняти рекомендації для ради, зокрема, у випадку порушень у виконанні радою своїх обов'язків;
- припинити виконання або скасувати протизаконне рішення або постанову ради;
- призупинити діяльність членів Ради Фонду.

З іншого боку, здійснюючи контроль за діяльністю фонду, Ради Фонду та його окремі члени, які діють на підставі повноважень, розглядають весь спектр діяльності фонду, зокрема:

- звіряють акти і документацію;
- здійснюють контроль майна фонду та фінансовий контроль;
- доручають співробітникам БГФ складати доповіді та пояснення;
- беруть участь у засіданнях Ради Фонду.

³ Польська Асоціація банків призначає на посаду та звільняє з посади двох членів Банківського Гарантійного Фонду на Генеральній Асамблеї в таємному голосуванні, рішення приймається простою більшістю голосів.

Рада Фонду, визначаючи розмір ставки обов'язкового щорічного внеску, визначає день, коли сума вимог до капіталу для різних типів ризиків і вимог до капіталу за перевищення лімітів та порушення інших норм, викладених у Законі про банківську діяльність стане основою для розрахунку річного внеску, а також термін, який банки зобов'язані дотримати. Крім того, затверджує обсяг інформації необхідних для виконання статутних завдань фонду, інформацію ці банки мають передавати фонду і затверджує фінансову допомогу в тих випадках, коли участь фонду має перевищити еквівалент у злотих – 6 млн євро, або (у випадку певних видів допомоги) 2 млн євро.

У фінансовій господарці КГФ має право на:

– створення додаткових власних коштів, якщо покладено обов'язок їх виникнення відповідно до закону;

– розподіл надлишків балансу, а також нести втрати балансу.

Рада БГФ приймає рішення у формі постанов більшостю голосів у присутності не менше чотирьох осіб, що входять до його складу. У разі рівного поділу голосів вирішальним є голос голови фонду. Організацію роботи, принципи і режим роботи БГФ визначає статут, наданий шляхом розпорядження Міністра Фінансів після консультацій з Головою Національного Банку Польщі і головою КзФН [19].

БГФ керує управлінням і представляє його. Воно складається з голови і його заступника, а також від трьох до п'яти членів. Термін повноважень становить три роки. Членом ради може бути особа, яка дотримується умов:

– володіє повною дієздатністю;

– має вищу освіту;

– не була засуджена за умисний злочин чи вчинення податкового правопорушення;

– має досвід роботи не менше п'яти років у банківському секторі на керівному пості (стаття 9 Закону про БГФ).

Управління БГФ виконує всі завдання Фонду, окрім питань, що виносяться на розгляд ради, також готує проект рішення на засіданні ради і надає йому всі потрібні дані, усю потрібну інформацію та аналіз, вони необхідні, щоб підняти суттєве рішення. Для подання декларації про волю у правах та обов'язках закон про БГФ уповноважує двох членів правління, що працюють спільно. Статут не передбачає квотних обмежень або формального поділу влади. Звичайно, відповідно до положень, щоб взяти зобов'язання від імені фонду, часто потрібне попереднє рішення правління *in corpore* або рішення чи думка ради [16, с. 62]. У статуті БГФ обумовлено, що лише голова правління може вводити усі дії з трудового права щодо працівників, які не є членами правління.

До завдань Ради Фонду, передбачених законом належить:

– розробка проектів бізнес-плану та фінансового плану;

– правління ресурсами через вирішування фінансувати основні та допоміжні галузі діяльності БГФ, наприклад, передача синдикові або управляючому конкурсної маси банку для виплати депозитів або прямого врегулювання претензій вкладників, прийняття рішення щодо використання повернутих коштів від конкурсної маси банків на гарантійні виплати, вирішення щодо надання банку фінансової допомоги, розподіл активів щодо витрат пов'язаних з функціонуванням бюро БГФ;

– складати раді кварталні та річні звіти про свою діяльність;

– подавати для затвердження радою пропозиції з питань короткострокових запозичень НБП в разі загрози для фінансової стабільності і, щоб покрити негайні потреби БГФ;

– виконувати інші види діяльності, незабороненої для Ради Фонду (стаття 10 Закону про БГФ).

Крім того, статут БГФ деталізує багато законних повноважень, заявивши, що рада: перевіряє правильність нарахування річного внеску суб'єктами, що підлягають обов'язковій системі захисту депозитів, за даними, наданими Національним Банком Польщі та Комісією з Фінансового Нагляду а також суб'єктами, що підлягають обов'язковій системі захисту депозитів; забезпечує постійний збір і аналіз інформації про фінансове становище суб'єктів, що підлягають обов'язковій системі гарантування, контролює правильне використання допомоги та виконання програми поправлення в банках, з точки зору доцільності та ефективності використання коштів та дотримання законів і положень договорів, на основі яких БГФ надав допомогу, стежить за економічною та фінансовою ситуацією, за системою управління банком, який отримав фінансову допомогу; визначає режим виконання контролю – дотримувати умов виплат гарантованих коштів синдиком або управляючим майном конкурсної маси банку; не пізніше, як по 15 листопада кожного календарного року представляти Раді Фонду пропозиції на наступний рік, щоб визначити розмір ставки, необхідної для нарахування обов'язкового щорічного внеску і розміру ставки фонду захисту гарантованих коштів, визначає за формулою список вкладників збанкрутілого банку, пропонує Комісії з Фінансового Нагляду продовжити термін, передбачений на виплату гарантованих засобів, пропонує Комісії з Фінансового Нагляду зробити КГФ куратором, який бере нагляд за здійсненням програми поправлення для банку відповідно до закону та вживає заходів, необхідних для забезпечення БГФ відповідного доступу до інформації, що стосуються банківського сектора.

Відповідно до положень Закону мандати членів закінчуються після завершення їх строку повноважень або в день виникнення інших обставин, що призводять до закінчення строку повноважень, передбачених в законі. Найважливішою умовою закінчення терміна повноважень, здається, відмова від затвердження Радою Міністрів звіту про діяльність за попередній рік. У цьому випадку закінчуються мандати членам ради і управління, за умови, що вони залишаються на посаді до призначення нових членів установ Банківського Гарантійного Фонду (ст. 17 Закону про БГФ).

3. Бюро Банківського Гарантійного Фонду і фінансове господарство Банківського Гарантійного Фонду

БГФ виконує свої обов'язки за допомогою бюро. Бюро створює штат працівників поділених на департаменти та робочі місця. Обов'язком Бюро (Управління) Фонду є: забезпечення основного і технічного обслуговування органів БГФ з огляду на виконання гарантій, надання допомоги банкам та координацією завдань Фонду; збір та аналіз інформації, зокрема, що стосуються суб'єктів, охоплених гарантією, юридичні послуги, між іншими, атестація правових дій, здійснених БГФ, представляти його в суді, в адміністративному процесі і перед іншими органами влади, вести адміністративні та кадрові справи співробітників БГФ, вести фінансове господарство та бухгалтерський облік БГФ, розробляти аналіз і прогнози, що стосуються суб'єктів, охоплених гарантією; інформаційно-промоційна діяльність, діяльність у сфері міжнародного співробітництва, в тому числі з іноземними установами гарантування банківських вкладів [20].

Організаційну структуру Бюро БГФ та правила його діяльності визначає правління постановою, яку схвалює після консультації з радою. Організаційна

структура і склад персоналу, – це похідна завдань, що стоять перед Фондом і еволюціонують разом зі зміною пріоритетів БГФ і поточних потреб. Діяльність бюро можна розділити на два типи, а саме: основну діяльність та допоміжну діяльність. Завдання, пов'язані з основною діяльністю здійснює цей сектор, який несе основний вантаж мериторичної підготовки проектів рішень у сфері гарантування коштів, надає фінансову допомогу, а також збирає та аналізує інформацію про банки. Допоміжна діяльність полягає в тому, щоб забезпечити інструменти для мериторичної роботи, а також належні умови для функціонування організації в цілому [16, с. 62].

Основою фінансового господарства БГФ є річний фінансовий план, складений Радою БГФ і прийнятий радою в терміні до кінця оборотного року, що попереджує рік, за який він буде прийнятий. Фінансовий план повинен мати окремі частини, що стосуються:

а) планованої суми для фонду гарантованих коштів і очікуваного його використання;

б) планованого розміру фонду допомоги, з урахуванням погашення кредитів і очікуваного його використання;

в) плановані фінансові результати, в тому числі:

– процентних доходів і комісій від банків за надання поворотної позички;

– інші доходи (находження) від операцій Фонду;

– витрати на утримання органів Фонду та Бюро Фонду;

– інші витрати, пов'язані з діяльністю Фонду;

г) майновий стан Фонду [19, с. 342–343].

Крім того, Правління Фонду складає до 31 березня кожного року доповідь (звіт) про діяльність фонду та фінансову звітність за попередній оборотний рік, які приймаються фондом і далі схвалюються Радою міністрів [5, с. 29].

Фонд веде бухгалтерський облік за загальними положеннями, беручи до уваги специфічні принципи бухгалтерського обліку БГФ, визначених розпорядженням Міністра фінансів [21]. Варто також зазначити, що БГФ є законно звільнений від податку з юридичних осіб, а дії, пов'язані з наданням допомоги банкам, звільнюються від гербового збору [16, с. 62].

Відповідно до Закону про БГФ, до джерел фінансування фонду належать: обов'язкові щорічні внески від суб'єктів, охоплених системою гарантування, суми, переслані з фонду захисту гарантованих коштів, що виплачуються від суб'єктів, охоплених системою гарантування – на виділений спеціальний рахунок в НБП (у разі банкрутства банку), доходи від процентів за позичкою, яку надавав фонд, доходи від процентів по цінних паперах, кошти, отримані за безповоротну іноземну допомогу, субсидій, що надаються з державного бюджету на прохання фонду, кошти з короткострокових кредитів, наданих НБП кредитів з державного бюджету та інших доходів (ст. 15 Закону про БГФ).

Отже, Банківський Гарантійний Фонд є одним з основних елементів мережі фінансової безпеки в Польщі. Створення його вплинуло на безпеку фінансового ринку та його учасників. Проте місце Банківського Гарантійного Фонду серед найбільших фінансових установ, а також надання йому, в силу закону, автономії і незалежності чинить те, що як суб'єкт громадського права зі статусом юридичної особи, що виконує вагомі з погляду інтересів держави громадські завдання, має важливе значення для вкладників. Його основна мета полягає в захисті вкладів населення у разі банкрутства банку.

Особливо важливе значення має коло обов'язків і повноважень органів БГФ, тобто Ради та Правління, а також відносини між БГФ та вкладником у разі

банкрутства банку. Досвід останніх років у Польщі засвідчує, що насправді не було потрібно використовувати рішення, що містяться в Законі про Банківський Гарантійний Фонд у разі банкрутства банків, але вже сам ризик загострення економічної кризи призвів до необхідності постійного моніторингу упорядкування цієї сфери. Підтримці довіри до організації кредитування слугували зміни до Директиви 94/19/ЕС, які підвищили з 31 грудня 2010 р. рівень гарантій у країнах Європейського Союзу до 100 тисяч євро.

Список використаної літератури

1. Dz. U. z 1948 r. – Nr 52. – Poz. 412.
2. *Głuchowski J.* Bankowość. Podręcznik dla studentów / J. Głuchowski, J. Szambelańczyk. – Poznań, 1999.
3. Dz. U. z 1982 r. – Nr 7. – Poz. 56.
4. Dz. U. z 1989 r. – Nr 4. – Poz. 21.
5. *Pawlikowski A.* Polski system gwarantowania depozytów na tle rozwiązań zastosowanych w innych państwach UE A. Pawlikowski // *Materiały i Studia*, 2005. – Z. 193.
6. Uchwała Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 5 marca 1994 r. w sprawie założeń polityki pieniężnej na 1994 r. // M.P. z 1994 r. – Nr 18. – Poz. 133.
7. *Iwanicz-Drozdowska M.* Determinanty bezpieczeństwa banków w świetle analizy wybranych kryzysów bankowych / M. Iwanicz-Drozdowska. – Warszawa, 2000.
8. *Baka W.* Dziesięć lat działalności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego / W. Baka // *Bezpieczny Bank*. – 2005. – Nr 1.
9. Dz. U. z 2009 r. – Nr 84. – Poz. 711 ze zm.
10. Dz. U. UE z 1994 r. – L 135. – S. 5 ze zm.
11. *Szambelańczyk J.* Miejsce i rola Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w sieci bezpieczeństwa systemu finansowego w Polsce / J. Szambelańczyk // *Bezpieczny Bank*. – 2005. – Nr 1.
12. Dyrektywa 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów // Dz. Urz. UE L 84, 26.3.1997.
13. *Krzyżkiewicz Z.* Innowacje bankowe / Z. Krzyżkiewicz. – Warszawa, 1996.
14. *Pawłowicz L.* Sieć bezpieczeństwa finansowego w Unii Europejskiej a Strategia Lizbońska w: *Strategia Lizbońska a zarządzanie wartością*; red. L. Pawłowicz. – Warszawa, 2006.
15. *Dobaczewska A.* Bankowy Fundusz Gwarancyjny / A. Dobaczewska. – Warszawa, 2000.
16. Systemy gwarantowania depozytów w Polsce i na świecie. Dziesięć lat Bankowego Funduszu Gwarancyjnego / W. Baka, E. Kawecka – Włodarczyk, M. Grzybowski, M. Iwanicz-Drozdowska / red. J. Szambelańczyk. – Warszawa, 2005.
17. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 14 września 2009 r. w sprawie nadania statutu Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu // Dz. U. z 2009 r. – Nr 164. – Poz. 1308.
18. *Ofiarski Z.* Prawo bankowe / Z. Ofiarski. – Warszawa, 2008.
19. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 13 listopada 2009 r. w sprawie ustalenia regulaminu Rady Bankowego Funduszu Gwarancyjnego // Dz. U. z 2009 r. – Nr 195. – Poz. 1507.
20. Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 września 2009 r. w sprawie nadania statutu Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.
21. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości Bankowego Funduszu Gwarancyjnego // Dz. U. z 2008 r. – Nr 236. – Poz. 1631.

ГЕНЕЗИС ВОЗНИКНОВЕНИЯ БАНКОВСКОГО ГАРАНТИЙНОГО ФОНДА В ПОЛЬШЕ

Р. Сура

*Люблинский Католический университет имени Иоанна Павла II
Алея Рацлавицке, 14, 20-950 Люблин, Польша*

В статье исследуются принципы функционирования системы гарантирования банковских депозитов в Польше. Банковский Гарантийный Фонд является важной частью системы финансовой безопасности, созданной в соответствии с общеевропейскими тенденциями. Достаточно внимания в исследовании уделяется анализу полномочий и порядку формирования органов Банковского Гарантийного Фонда.

Ключевые слова: Банковский Гарантийный Фонд, депозит, банк, вкладчик.

ORIGIN OF BANKING GUARANTEE FUND IN POLAND

R. Sura

*Ivan Pavlo II Catholic University of Lublin
Ratslavitske avenue 14, PL – 20-950 Lublin, Poland*

Principles of the system JF guarantee bank deposits in Poland were investigated. The Banking Guarantee Fund is an important part of the financial safety net created by European trends. Special attention is paid to the analysis of authority and order of formation of the Banking Guarantee Fund.

Key words: Banking Guarantee Fund, deposit, bank depositor.

*Стаття: надійшла до редакції 31.10.2012
прийнята до друку 09.11.2012*